

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Сардори Академияи ВКД
Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзоди
илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
генерал-майори милитсия

Насуриён П.А.

08 соли 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид дар мавзуи
«Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ: назария, қонунгузорӣ ва татбиқи он дар
амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз
рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи
ичроӣ ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи
ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид дар
мавзуи: «Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ: назария, қонунгузорӣ ва татбиқи он
дар амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз
рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ
ҷазои ҷиноятӣ, ки аз рӯйи он ба шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши
Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз
санаи 7 январи соли 2022, №16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои
ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Мубрами мавзу таҳқиқот. Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ муқаррароти
асосии ибтидоӣ доранд, ки дар қонунгузории ҷиноятӣ мустаҳкам шудаанд ва
мазмун, хусусиятҳои муҳтавоӣ ва самти онро инъикос менамоянд.
Принсипҳои мазкур заминаи бунёди танзими ҳуқуқии муносибатҳои
вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ ва ҷазо буда, дар баробари ин ба ташаккули
меъёрҳои соҳаҳои ҳамаҷонибаи ҳуқуқ низ таъсир мерасонанд. Зикр намудан зарур
аст, ки принсипҳои ҳуқуқ, дар якҷоягӣ бо мавзӯ ва усулҳои танзими ҳуқуқӣ,
дар институтсионализатсия ва муайянкунии ҳар як соҳаи ҳуқуқ нақши
калӣ мебошанд, зеро онҳо хусусиятҳои муҳтавоӣ ва мустақилияти
методологии онро инъикос менамоянд. Аз ин лиҳоз, дар Кодекси ҷиноятии
Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳкими принсипҳои асосии ҳуқуқи ҷиноятӣ
аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ дорад, ки онҳо аз санадҳои кодификатсионии
қаблан мавҷудбуда фарқ мекунад. Муқаррар намудани принсипҳои
ҷавобгарии ҷиноятӣ ҳамчун принсипҳои низомсозӣ ба танзими ҳуқуқӣ дар ин

самт асоси устувори концептуалӣ дода, ба татбиқи мақсадҳои қонунгузориҳои ҷиноятӣ мусоидат менамояд ва ҳамчун механизми хизмат мекунад, ки ҳамохангӣ, пайдарпайӣ ва самаранокии фаъолияти ҳуқуқтатбиқкуниро таъмин менамояд.

Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ асосҳои концептуалӣ ва меъёриро ифода мекунанд, ки татбиқи қонунгузориҳои ҷиноятиро дар самти қонуният, адолат ва инсондӯстӣ таъмин намуда, инчунин самаранокии ҳуқуқӣ ва аҳаммияти иҷтимоии онро муайян мекунанд. Чунин принсипҳо хусусияти низомсозӣ дошта, раванди танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятиро муайян намуда, имконпазирии худсариро истисно менамоянд ва риояи ҳуқуқу озодиҳои асосии шахсро дар самти ҳифзи ҳуқуқ таъмин мекунанд. Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ бо муқаррароти конституционӣ-ҳуқуқие, ки дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифода ёфтаанд, пайвастагии амиқ дошта, заминаи меъёриро арзишии сиёсати ҳуқуқи ҷиноятӣ давлатро ташкил медиҳанд. Бояд гуфт, ки дар амалияи ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳқиқоти махсус оид ба ин мавзӯ вучуд надорад ва дар маҷмӯъ танҳо чанд нафар аз олимони ватанӣ ба ин масъала таваҷҷуҳ зоҳир кардаанд.

Зарурати омӯзиши ҳамаҷониба ва мунтазами илмӣ принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ба як қатор омилҳои назариявӣ ва амалӣ вобаста аст. Якум, принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ самтҳои калидӣ мебошанд, ки тамомияти дохилӣ, муҳолифати мантиқӣ ва самти инсондӯстӣ (гуманистӣ)-и қонунгузориҳои ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистонро таъмин мекунанд. Дуюм, мустақкамсозии меъёрӣ ва татбиқи амалии онҳо бевосита ба самаранокии сиёсати ҳуқуқи ҷиноятӣ таъсир расонида, асосҳои қонуният ва адолатро дар фаъолияти ҳуқуқтатбиқкунӣ ташаккул медиҳанд ва инчунин ҳимояи ҳуқуқ ва озодиҳои шахсро дар шароити таъқиби ҷиноятӣ кафолат медиҳанд. Сеюм, дар шароити дигаргунии муносибатҳои ҷамъиятӣ, васеъ гардидани уҳдадорӣҳои байналмилалӣ Тоҷикистон ва зарурати мутобиқсозии қонунгузорӣ ба стандартҳои универсалии ҳуқуқӣ, омӯзиши принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ аз нигоҳи таъмини рушди устувори низоми ҳуқуқӣ, ҳамохангсозии қонунгузориҳои ҷиноятӣ бо санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ ва баланд бардоштани эътимоди шаҳрвандон ба институтҳои адлияи судии ҷиноятӣ аҳаммияти хоса дорад.

Вобаста ба ин, диссертатсияи Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид дар мавзӯи «Принсипҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ: назария, қонунгузорӣ ва татбиқи он дар амалия» ҳам аз нигоҳи назариявӣ ва ҳам аз нигоҳи амалӣ муҳим ба ҳисоб меравад.

Дарачаи асоснокии гузориши илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудааст. Хулоса ва пешниҳодҳо оид ба диссертатсия,

бешубҳа, арзиши илмӣ дошта, муаллиф мақсад ва вазифаҳои дар назди худ гузоштаро ба таври комплексӣ бо дарназардошти вазъи имрӯзи рушди низоми қонунгузории ҷумҳурӣ, ҳақиқатнигорона, дар доираи манфиати давлати миллӣ ва рушди фаъолияти қонунгузории касбӣ баррасӣ намудааст. Ҷамъбаст, таҳлил ва дарки нави назариявии масъалаҳои проблемавии дар рисола баррасишуда арзиши назариявии тадқиқотро муайян мекунад.

Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ имкон медиҳанд, ки мушкилоти мавҷудаи назариявӣ ва амалии мафҳумҳои ба мавзуи мазкур рабтдошта тавзеҳ дода шаванд ва дар такмили раванди қонунгузории касбӣ ва фаъолияти ҳифзи ҳуқуқ истифода гарданд. Натиҷаҳо ва хулосаҳои илмии дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудии дар ин соҳа дар илми ҳуқуқшиносии ватанӣ мавҷудбударо пур менамоянд. Аҳаммияти назариявии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки дар доираи он андешаҳои олимони ватанию хориҷӣ доир ба масъалаҳои назариявӣ, қонунгузорӣ ва татбиқи амалиявии принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ мавриди таҳлилу хулосабарорӣ қарор дода шудаанд.

Навгонии илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳияти натиҷаҳои гирифташуда.

Навоварии илмиро интиҳоби мавзӯ, равиши таҳлили он бо дарназардошти баррасии масъалаҳои баҳсталаб муайян мекунад. Навгонии илмӣ таҳқиқот дар таҳияи ҳамаҷонибаи назариявӣ ва амалии институти принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ бо дарназардошти тамоюлҳои имрӯзаи дигаргунсозии қонунгузории миллӣ ва татбиқи стандартҳои ҳуқуқи байналмилалӣ мебошад. Бори аввал дар доктринаи ҳуқуқи ҷиноятӣ ватанӣ кӯшиш ба харҷ дода шуд, ки принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ҳамчун принципҳои низомсозӣ, ки самт, мазмун ва самаранокии танзими ҳуқуқи ҷиноятиро муайян мекунад, ҳамаҷониба таҳқиқ карда шаванд.

Бо истифода аз усулҳои сохторӣ-системаӣ, муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, шаклӣ-мантиқӣ ва таҳлиلى табиати ҳуқуқӣ, мазмун ва ҳадафи функционалии принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ, инчунин нақши онҳо дар таъмини адолат, қонуният ва инсондӯстӣ дар низоми адолати судии ҷиноятӣ мавриди таҳлили амиқ қарор дода шудааст. Дар таҳқиқот ба таҳлили ҳамбастагии принципҳои конституционӣ, байналмилалӣ ва соҳавӣ ва муқаррар намудани онҳо дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон ва амалияи татбиқи онҳо диққати махсус дода шудааст.

Бори аввал дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ватанӣ принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ҳамчун унсури мустақили низомсозии соҳаи ҳуқуқи ҷиноятӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта, пайвастагии дохилии он, устуворӣ ва мувофиқати онҳо ба талаботи адолат, қонуният ва инсондӯстӣ муайян карда шудааст. Дар доираи таҳқиқоти диссертатсионӣ муаллиф нуқтаи назари аслии таснифоти

принсипҳои ҳукуки ҷиноятиро бо дарназардошти генезисӣ, муқаррароти меъёрӣ ва самти функционалии онҳо таҳия кардааст.

Навгонии таҳқиқот, инчунин дар пешниҳоди таклифҳои мушаххас оид ба тақмили қонунгузори ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон доир ба низомсозӣ ва муттаҳидсозии принсипҳои ҳукуки ҷиноятӣ бо дарназардошти меъёрҳои ҳукуки байналмилалӣ ва уҳдадорӣ, ки аз санадҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ дар соҳаи ҳифзи ҳукуки инсон бармеоянд, ифода ёфтааст.

Ҳамзамон, натиҷаҳои таҳқиқот, ки дар шакли нуктаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва хулосаҳои илмӣ манзур гардидаанд, башорат аз навгонӣ ва сатҳи амиқи таҳқиқот дарак медиҳанд, ки ҳамагӣ баҳри рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ, махсусан ҷиҳати баланд бардоштани сатҳу сифати санадҳои қонунгузорӣ, фаъолияти мақомоти ҳуқуқтатбиқкунанда ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ назаррас мебошанд.

Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили ҳеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофӣ маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он дарак медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Хулосаҳои назариявӣ дар натиҷаи таҳқиқоти диссертатсионии муаллиф ба даст омадаанд, аҳаммияти назариявӣ ва амалии рисоларо ташкил медиҳанд, ки онҳоро метавон дар омӯзиши минбаъдаи масъалаҳои назариявӣ ва амалии институти принсипҳои ҳукуки ҷиноятӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва давлатҳои хориҷӣ истифода бурд.

Ҳамзамон, натиҷаҳои таҳқиқотро метавон дар фаъолияти назариявӣ, қонунгузорӣ ва амалӣ яъне, мақомоти ҳифзи ҳуқуқ истифода кард. Маводи диссертатсия метавонад дар фаъолияти муассисаҳои таҳсилоти олии касбии ҷумҳурӣ барои таълими фанҳои ихтисосӣ барои донишҷӯёни риштаи ҳуқуқшиносӣ, инчунин дар гузаронидани семинарҳо, конференсияҳои илмӣ ва корҳои амалӣ истифода шавад.

Ҳамчунин, тавсияҳо ва пешниҳодҳои дар диссертатсия ифодаёфта метавонанд ҳангоми тақмили меъёрҳои қонунгузори миллӣ, алалхусус қонунгузори ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва таҳияи қарорҳои Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври васеъ истифода бурда шаванд. Инчунин, маводҳои диссертатсия ҳангоми тартибдиҳии барномаҳо, китобҳои дарсӣ, лексияҳо ва таҳияи курсҳои махсус дар муассисаҳои таълими ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун асос хизмат карда метавонанд.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Асосан бояд қайд кард, ки эътимоднокии натиҷаҳои

таҳлили илмӣи рисола навис бо баррасии илман асоснок, маълумотҳо, шумораи маводи илмӣ ва мақолаҳои нашрнамуда исбот карда мешавад. Ҳамчунин, хулосаву пешниҳодҳо ба пажӯҳиши илмӣ натиҷаҳои таҳқиқотҳои назариявӣ ва амалӣ асос ёфтаанд. Бо ин далел, таҳқиқоти диссертатсияи омодагардидаи муаллиф асоснок ва аз нигоҳи мантиқӣ дорои ягонагии дохилӣ мебошад. Муҳаққиқ тавонистааст, ки маҷмӯи назарияҳоро вобаста ба мавзуи баррасишаванда баррасӣ карда, таҳқиқоти худро ҳамчун василаи ҳалли мушкилот дар соҳаи ҳуқуқи ҷиноятӣ ватанӣ муаррифӣ намояд. Доир ба мавзуи рисолаи илмӣ сарчашмаҳои гуногунро истифода намудааст. Аз ҷониби дигар, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ бо истифодаи усулҳои муҳимтарини умумиилмӣ ва махсуси илмӣ тасдиқ карда мешавад.

Инчунин, эътимоднокии ва саҳеҳии аксари муқаррарот, хулосаҳо ва тавсияҳои илмӣ дар рисола ифода ёфтaro васеъӣ ва гуногунҷанбагии сарчашмаҳои истифодагардида собит менамояд. Гузаронидани таҳлилҳои дуруст, истифодаи усулҳои асосӣ, маводҳои дуруст интихобшуда бо дарназардошти мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ ба муаллиф имкон медиҳад, ки вазифаҳои дар назди ӯ гузошташударо пурра иҷро кунад. Муҳаққиқ зимни таҳияи рисолаи диссертатсионӣ як қатор адабиёти ҳуқуқӣ ва дигар асарҳоро бо истинод ба нуқтаҳои назари доктринаи муосири ватанӣ таҳлил кардааст.

Саҳми шахсии доктараби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ. Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия бо сатҳи нафгонии илмӣ диссертатсия, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар семинарҳои назариявӣ ва конференсияҳои илмӣ-амалӣ тасдиқ карда мешавад. Ҳамчунин, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳад. Илова бар ин, аз тарафи муаллифи диссертатсия дар мақола ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ пешниҳодҳо ҷиҳати тақмили қонунгузории ҷиноятӣ манзур гардидааст. Бахусус, дар конференсияи илмӣ-амалии байналмилалӣ дар мавзуи «Маърифати ҳуқуқӣ омили муҳими таҳкими давлатдорӣ миллӣ» - бо маъруза дар мавзуи «Принсипи адолат ва маъқеи он дар низоми принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ» (25-26 апрели соли 2024, ш. Душанбе); конференсияи илмӣ-амалии байналмилалӣ дар мавзуи «Маърифати ҳуқуқӣ омили муҳими таҳкими давлатдорӣ миллӣ» - бо маъруза дар мавзуи «Аҳамияти илмӣ ва амалии таснифи принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ дар қонуни ҷинояти Ҷумҳурии Тоҷикистон» (25-26 апрели соли 2024, ш. Душанбе); конференсияи илмию амалии байналмилалӣ бахшида ба 30-солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва соли

«Маърифати ҳуқуқӣ» дар мавзуи «Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифодаи арзишҳои умумимиллӣ» - бо маъруза дар мавзуи «Таҳлили ҳуқуқ-чиноятӣ принципи адолат» (25 октябри соли 2024, ш. Душанбе); конфронси илмию амалии байналмилалӣ бахшида ба 30 - солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва соли «Маърифати ҳуқуқӣ» дар мавзуи «Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифодаи арзишҳои умумимиллӣ» - бо маъруза дар мавзуи «Масъалаҳои ҳуқуқтатбиқкунии принципҳои ҳуқуқи чиноятӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» (25 октябри соли 2024, ш. Душанбе) ва ғайра.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Доир ба мавзуи диссертатсия ва моҳияти он диссертант 8 мақолаҳои илмӣ, аз ҷумла, 4 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 4 мақола дар нашрияҳои дигар ба таърифи расонидааст. Аз ҷумла:

1. Шерализода С.М. Баъзе масъалаҳо оид ба татбиқи принципи қонуният дар матни қонуни чиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / С.М. Шерализода // Қонунгузорӣ. – 2023. – № 2(50). – С. 175-183. ISSN 2410-2903.

2. Шерализода С.М. Мафҳум ва хусусиятҳои принципҳои ҳуқуқи чиноятӣ [Матн] / С.М. Шерализода // Идоракунии давлатӣ. – 2024. – № 1 (66). – С. 297-303. ISSN 2664-0651.

3. Шерализод С.М. Таърихи рушди илмӣ ва назариявии принципҳои ҳуқуқи чиноятӣ [Матн] / С.М. Шерализода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон / Баҳши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. – 2024. – №6. Қисми I. – С. 257-263. ISSN 2413-5151

4. Шерализода С.М. Танзими ҳуқуқи принципи ногузирии ҷавобгарӣ дар қонунгузории чиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / С.М. Шерализода // Қонунгузорӣ. – 2024. – №4 (54). – С. 282-289. ISSN 2410-2903

5. Сафарзода А.И., Шерализода С.М. Принципи адолат ва мавқеи он дар низоми принципҳои ҳуқуқи чиноятӣ [Матн] / А.И. Сафарзода, С.М. Шерализода // Маърифати ҳуқуқӣ омили муҳими таҳкими давлатдорӣ миллӣ: маводҳои конференсияи илмӣ-амалии байналмилалӣ (25-26 апрели соли 2024) – Душанбе, 2024. – С. 399-407.

6. Сафарзода А.И., Шерализода С.М. Аҳамияти илмӣ ва амалии таснифи принципҳои ҳуқуқи чиноятӣ дар қонуни чиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / С.М. Шерализода // Маърифати ҳуқуқӣ омили муҳими таҳкими давлатдорӣ миллӣ: маводҳои конференсияи илмӣ-амалии байналмилалӣ (25-26 апрели соли 2024) – Душанбе, 2024. – С. 408-415.

7. Шерализода С.М. Таҳлили ҳуқуқ-чиноятӣ принципи адолат [Матн] / С.М. Шерализода // Маводҳои конфронси илмию амалии байналмилалӣ

бахшида ба 30-солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва соли “Маърифати ҳуқуқӣ” дар мавзуи “Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифодаи арзишҳои умумимиллӣ”. – Душанбе, «ДБССТ», 2024. – С. 358-360.

8. Шерализода С.М. Масъалаҳои ҳуқуқтатбиқкунии принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / С.М. Шерализода // Маводҳои конфронси илмию амалии байналмилалӣ бахшида ба 30-солагии қабули Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва соли “Маърифати ҳуқуқӣ” дар мавзуи “Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ифодаи арзишҳои умумимиллӣ”. – Душанбе: «ДБССТ», 2024. – С. 399-403.

Теъдоди маводи ҷопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, № 267 (бо тағйири иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Арзёбии мазмунӣ диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Дар муқаддима аҳамияти мавзуи таҳқиқшаванда асоснок карда шуда, дараҷаи омӯзиши он арзёбӣ гардида, объекту мавзуи таҳқиқот, ҳадафу вазифаҳои он, асосҳои назариявӣ методологӣ, наwgониҳои илмӣ ва аҳамияти назарию амалӣ муайян карда шудаанд.

Нақшаи таҳқиқоти диссертатсионӣ ва сохтори таркибии он маҷмуи саволҳоро дар бар мегирад, ки барои ҳалли масъалаи мавриди омӯзиш зарур мебошад. Муаллиф тавонистааст, ки дар доираи се боб ва даҳ зербоб моҳияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсиониро пурра муҳокима ва ошкор намояд.

Сохтори рисолаи илмӣ. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, 10 зербоб, хулоса ва номгӯии адабиёт (маъхазҳо) иборат аст. Ҳаҷми умумии диссертатсия 243 саҳифаро дар бар мегирад.

Дар боби якум - «Мафҳум, моҳият, таърих ва таснифи принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ», муаллиф ҷанбаҳои муҳими мафҳуму хусусият ва таснифоти принципҳоро амиқ таҳлил намудааст. Ба андешаи муаллиф боби мазкур заминаи методологиро барои таҳқиқоти минбаъда гузошта, имкон медиҳад, ки василаҳои назариявӣ ва самтҳои тақмили танзими ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ дар асоси принципҳои бунёдӣ муайян карда шаванд.

Муаллиф ба ин андеша аст, ки Кодекси ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 1998 аввалин санади ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ амалкунанда на танҳо калимаи «принципҳо», балки низомии принципҳои қонуни ҷиноятӣ ва ҷавобгарии ҷиноятиро муқаррар намуд. Ба ин система принципҳои зайл мансуб дониста шудаанд: қонуният, баробарӣ дар назди қонун, ногузирии ҷавобгарӣ, ҷавобгарии фардӣ ва гунаҳгорӣ, адолат, инсондустӣ ва демократизм (м. 3 Кодекси ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон). Дар муқаррароти қонунгузори

чиноятӣ мафҳуми мушаххаси принципҳои қонуни чиноятӣ мустаҳкам нашудааст ва дар он намудҳои принципҳо дар доираи моддаҳои 3-10 Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон дарҷ гардидааст. Дар м. 3 Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон принципҳои қонуни чиноятӣ ва ҷавобгариҳои чиноятӣ ба таври умумӣ номбар шудаанд. Онҳо дар моддаҳои минбаъдаи Кодекси чиноятӣ (м.м. 4-10) мушаххас мегарданд. Принципҳои мазкур аз меъёрҳои ҳукуки байналмилалӣ, муқаррароти ҳукуки фитрӣ ва арзишҳои умумибашарӣ, талаботи Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бармеоянд. Вазифаҳои, ки дар назди қонуни чиноятӣ истодаанд, дар асоси принципҳои номбаршуда амалӣ мегарданд, яъне, он ғояҳои аввалиндараҷае, ки дар асоси онҳо татбиқи қонуни чиноятӣ бояд сурат гирад. Дар илми ҳуқуқшиносӣ принципҳои ҳуқуқӣ асосан бо он идеяҳои, ки тасаввуротро дар бораи чӣ тарз будани ҳуқуқ инъикос мекунад, алоқаманд аст (саҳ. 48).

Дар боби дуюм масоили «Татбиқи принципҳои ҳукуки чиноятӣ дар матни Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон» мавриди таҳлил қарор гирифта, дар доираи ҳафт зербоб ҳар як принципҳои ҳукуки чиноятӣ ба таври алоҳида мавриди таҳлилу баррасӣ қарор дода шудааст.

Муаллиф ибраз медорад, ки Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ягона санади меъёрӣ-ҳуқуқии соҳавӣ мебошад, ки моҳияти ҳуқуқӣ ва оқибатҳои ҳуқуқии чиноятиро ба таври дақиқ ва хатмӣ муайян менамояд. Мувофиқи принципи муайян будани қонуни чиноятӣ ва манъи қиёс, танҳо Кодекси чиноятӣ метавонад муайян созад, ки кадом кирдор ҳамчун чиноят эътироф карда мешавад, кадом кирдорҳо ҷазои чиноятӣ дар пай доранд ва кадом оқибатҳои дигари ҳуқуқии чиноятӣ ба миён меоянд. Ҳеҷ як қонун, санади дигар соҳаҳои ҳуқуқ, санадҳои зерқонунӣ ва ё амалҳои мақомоти давлатӣ, новобаста аз мақом ва ваколати онҳо, наметавонанд мустақилона чиноят будани кирдор ё сазовори ҷазо будани онро муайян намоянд. Ин низоми ҳуқуқӣ кафолати устувории принципи қонуният ва муҳосираи соҳаҳои ҳуқуқ мебошад. Маҳз қонуни чиноятӣ аломатҳои таркибии чиноятро барои ҳар як кирдор; навъҳо ва андозаҳои ҷазоҳои чиноятӣ ва оқибатҳои дигари ҳуқуқии чиноятиро, аз қабилӣ доғи судӣ, татбиқи чораҳои маҷбуркунии дорои хусусияти тарбиявӣ ё тиббиро муайян мекунад. Ҳар гуна ташаббуси мақомоти давлатӣ, аз ҷумла суд, прокуратура, тафтишот ё дигар ниҳодҳои хифзи ҳуқуқ, ки берун аз доираи санадҳои қонуни чиноятӣ чиноят будани кирдорро эътироф менамоянд, муҳолифи принципи қонуният ва ба маънои ҳуқуқӣ хилофи Конститутсия ва қонунгузориҳои амалкунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Дар сурати пайдо шудани шаклҳои нави хавфноки чинояткорӣ, танҳо ба воситаи тартиби муқарраршудаи қонунгузорӣ, яъне тавассути қабули тағйиру иловаҳои дахлдор ба Кодекси

чиноятӣ, метавон масъалаи ҷавобгарии ҷиноятиро барои ин гуна кирдорҳо ҳал намуд. Ҳамин тавр, танҳо мавҷудияти Кодекси ҷиноятӣ ва тағйироти расмӣ воридшуда ба он асос ва кафолати ягона ва мутобиқати ҳуқуқии татбиқи ҷавобгарии ҷиноятӣ мебошад. Ин равиш яке аз заминаҳои муҳими пешгӯишавандагии ҳуқуқ, эътимоди шаҳрвандон ба қонун ва таъмини адолати судӣ мебошад. (сах. 92-93)

Дар боби сеюм «Таҷрибаи ҳуқуқтатбиқкунии принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ» мавриди таҳлил қарор гирифтааст. Қайд мегардад, ки новобаста аз аҳаммияти асосии худ, татбиқи амалии принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ ҳамеша бо як қатор мушкилоти системавӣ ва таъбирӣ (интерпретатсионӣ) рӯ ба рӯ мегардад. Яке аз масъалаҳои калидӣ номувофиқатии байни изҳоротҳои меъёрии қонун ва амалияи воқеии судӣ мебошад. Дар чунин ҳолат, принципҳои абстрактӣ, ба монанди баробарӣ дар назди қонун ё мутаносибии ҷазо, зери таъсири манфиатҳои мақсаднок, фишори ҷомеа ё маҳдудиятҳои институтивӣ қарор гирифта метавонанд. Дар баъзе юрисдиксияҳо судҳо принципҳо ба таври интихобӣ тафсир намуда ё истифодаи онҳо бо асосноккунии нокифоя иҷро мекунанд, ки ин боиси номуайянии ҳуқуқӣ ва коҳиши эътимоди ҷомеа мегардад. Илова бар ин, набудани тавзеҳоти муфассали қонунгузорӣ оид ба соҳаҳои татбиқ ва робитаи байни баъзе принципҳо, сабаби истифодаи гуногунфаҳм ва номуқаррар мегардад, махсусан дар парвандаҳои мураккаб. Яке аз дигар мушкилоти ҷиддӣ - муноқишаи даврай байни ҳуди принципҳо, масалан, байни қонуният ва адолат, мебошад, ки барои ҳалли он тавозуни нозуки судӣ зарур аст, аммо ин тавозун на ҳамеша ба таври возеҳ асоснок карда мешавад. Ин камбудии зарурати роҳнамоиҳои мукаммали доктриналӣ, такмили таълими ҳуқуқӣ ва таъмини амалияи судии яқсонро таъкид мекунанд, то принципҳо на ба ҳайси арзишҳои эълоншуда, балки ҳамчун меъёрҳои воқеан амалкунандаи низоми адолати ҷиноятӣ иҷро шаванд. (сах. 210)

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид дар мавзӯи «Принципҳои ҳуқуқи ҷиноятӣ: назария, қонунгузорӣ ва татбиқи он дар амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ ба талаботи қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки аз 30 сентябри соли 2021, №7 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Мутобиқати таҳассуси довталаб ба дараҷаи илмӣ. Таҳассуси илмӣ Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда

12.00.08 – Ҳукуки ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуки иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ мувофиқат мекунад. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аз ин ҷиҳат қобили дастгирӣ мебошад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Новобаста аз дастоварду муваффақиятҳо ва пешниҳодҳои ҳадафмандона диссертатсияи мазкур аз норасоӣҳо ва ғалатҳое, ки хусусияти ҷузъӣ доранд ҳолӣ нест ва камбудии ҷойдошта сифати баланди илмӣ диссертатсияро коста намегардонад. Ба инобат гирифтани онҳо дар таҳқиқоти ояндаи диссертант арзёбӣ мегарданд:

1. Дар нуқтаи рақами 1 ба Ҳимоя пешниҳодшуда муаллиф менависад, ки “Принсипҳои демократӣ дар ҳукуки ҷиноятӣ шуравӣ, ки муддати дароз дар қонунгузорӣ инъикос наёфта буданд, танҳо дар доираи доктрина омӯхта мешуданд ва аксар вақт табиати ғоявӣ пайдо мекарданд”. Дар инҷо муаллиф кадом принципҳоро дар назар дорад, муайян нест. Шарҳи иловагии муаллиф ҳангоми Ҳимоя талаб карда мешавад.

2. Дар саҳифаи 10 автореферат омадааст, ки “Ба матни Кодекси ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид намудани принципҳои ҳукуки ҷиноятӣ, пеш аз ҳама, ҳамчун кафолати роҳ надодан ба вайрон кардани ҳукуку озодиҳои инсон ва шаҳрванд арзёбӣ мегардад”. Таҳлили ҳукмҳо ва дигар санадҳои судӣ шаҳодати онанд, ки дар онҳо бевосита татбиқ гардидани ин принципҳо дида намешаванд. Оё чунин кафолат, ки муаллиф дар борааш суҳан меронад, бо амалия ҳамоханг гардидаанд?

3. Дар боби сеюми рисола муаллиф чунин менависад “Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар татбиқ ва риояи принципҳои ҳукуки ҷиноятӣ нақши калидӣ мебозад. Ӯ ҳамчун мақоми олии судӣ ва кафили қонуният дар соҳаи адолати ҷиноятӣ амал мекунад”. Дар боби мазкур мақоми дигар сохторҳои адолати судӣ ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, ба монанди мақомоти тафтишотӣ, прокуратура ва ғайра ба назар гирифта нашудааст. Шарҳи иловагии муаллиф талаб карда мешавад.

Автореферати диссертатсия тибқи тартиби муқарраршуда барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуки ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуки иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ таҳия гардида, мазмунӣ асосии қисми таҳқиқро инъикос менамояд ва дар он натиҷаҳои назарраси илмӣ асоснок гардида, шарҳи пурраи ҳудуд ёфтаанд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулоса, диссертатсияи Шерализод Самиаллоҳи Маҳмадсаид дар мавзӯи «Принсипҳои ҳукуки ҷиноятӣ: назария, қонунгузорӣ ва татбиқи он дар амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуки ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуки иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ дар сатҳи

зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад.

Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ сазовор мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Диссертатсия ва автореферат дар семинари васеи илмӣ-назариявии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи факултети №2 Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ шудааст. Суратчаласаи семинарии васеи илмӣ-назариявӣ таҳти №1 аз 05 августи соли 2025.

Тақризи муассисаи пешбар аз ҷониби Сафарзода Ҳаёт Сайдамир – номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ (аз рӯйи ихтисоси 12.00.08), дотсент, профессори кафедраи пешгирии терроризм ва таъмини беҳатарии ҷамъиятии факултети №6 Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар ҷаласаи кафедра баррасӣ, муҳокима ва ҷонибдорӣ шудааст. Дар ҷаласаи кафедра аз 13 нафар иштирок доштанд: 13 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 13 нафар, «зид» - нест, «бетараф» - нест. Суратчаласаи кафедра таҳти №1 аз 05 августи соли 2025.

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ:

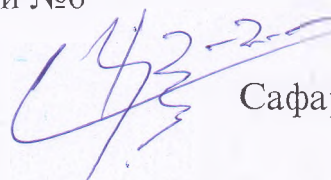
Сардори кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ,
криминология ва психологияи факултети №2
Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Заробидинзода С.З.

Ташхисгар:

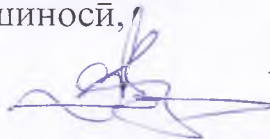
профессори кафедраи пешгирии терроризм
ва таъмини беҳатарии ҷамъиятии факултети №6
Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Сафарзода Ҳ.С.

Котиби чаласа:

Котиби Шурои олимони Академияи
ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон, дотсенти кафедраи
ҳуқуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи
факултети №2 Академияи ВКД Ҷумҳурии
Тоҷикистон, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсент, полковники милитсия

А.А. Абдурашидзода

“Имзои С.З. Заробидинзода, Ҳ.С. Сафарзода ва котиби чаласа
А.А. Абдурашидзодаро тасдиқ менамоям”
Сардори ШК Академияи ВКД ҶТ,
подполковники милитсия

“ 08 ” 08 соли 2025

Саидзода А.Р.

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, муассисаи давлатии таълимии таҳсилоти
олии касбии «Академияи Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии
Тоҷикистон», 734012, ш. Душанбе, кӯчаи М. Мастонгулов 3; Тел.: (+992
37) 226-28-01; факс: (+992 37) 226-60-43. Веб сайт: www.avkd.tj. E-mail:
avkdtj@mail.ru